

عنوان مقاله:

المحبه والحب من المنظور الجبرانی

محل انتشار:

مجله بحوث فی اللغة العربیة، دوره 2، شماره 3 (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

صادق فتحی دهکردی - استادیار گروه زبان و ادبیات عربی دانشگاه کردستان

خلاصه مقاله:

ان المحبه فی رای جبران هی شریعه الحیاه، و اساس کل شیء فی العالم. وهی الحیاه کلها، ومظهر من مظاهر الله، و نور ناتج من نور. والمحبه الحقیقیه هی المحبه غیر المتناهیة ولیست المحدوده. ولا یمکن للانسان ان یتعلمها، بل یلزم ان تجیش فی قلبه. وكذلك یجب اتباع المحبه والخضوع امام احکامها. ویلزم ایضا ان یتجدد الحب بین المتحابین کل یوم حتی لا یصطبغ بصبغه القدم. وکل هذا یودی دائما الی انتصار المحبه علی اعدائها. وهناك ملازمه بین الحب والجمال، ولا یوجد فی العالم دین او جمال افضل من المحبه. فیری جبران ایضا ان خلق العالم کان علی اساس الحب، والمحبه هی التی یمکن للانسان من ان یدرک الحقیقه الموجوده فی العالم، وهی الله. للمحبه فی رویه جبران اشکال مختلفه ومظاهره: حب الحیاه وکل العالم والوجود، حب الانسانیة والناس، حب الطبیعه وحیاه الفطره، حب الوطن، والحب بین المتحابین. تستهدف هذه المقاله الی دراسه وتبیین وجهات نظر جبران ازاء الحب وانواعه من خلال آثاره.

کلمات کلیدی:

جبران، المحبه، الحیاه، الانسان، الله

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1374611>

